

Torsdag den 11. december 1986

18. har til hensigt selv at sende en delegation til Polen med henblik på at optage kontakter med myndighederne i Warszawa, de betydeligste sociale kræfter og repræsentative organisationer for de forskellige sektorer i det polske samfund, samt med den katolske kirke og oppositionen;

19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, udenrigsministrene forsamlet i politisk samarbejde samt den polske regering.

4. Den europæiske fælles akt

— dok. A2-169/86

BESLUTNING

om den europæiske fælles akt

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaterne om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, Det europæiske Atomenergifællesskab, Det europæiske Kul- og Stålfællesskab og til ændringerne hertil,
 - der henviser til præamblerne i disse traktater, hvori det fælles mål for den europæiske union udtrykkeligt nævnes,
 - der henviser til den fælles akt, der blev undertegnet i Luxembourg den 17. februar 1986 og i Haag den 28. februar 1986,
 - der henviser til beslutning af 16. januar 1986 ⁽¹⁾ om Europa-Parlamentets holdning til den fælles europæiske akt, vedtaget af regeringskonferencen den 16. og 17. december 1985, og til sine beslutninger af 17. april 1986 ⁽²⁾ om den europæiske union og den europæiske fælles akt og 23. oktober 1986 ⁽³⁾ om procedurerne for ratifikation af den europæiske fælles akt i de nationale parlamenter og gennemførelsen af en europæisk union,
 - der henviser til de tre betænkninger om institutionerne af Blumenfeld, Antoniozzi og Hänsch, der blev vedtaget den 8. og 23. oktober 1986 af Europa-Parlamentet ⁽⁴⁾,
 - der henviser til det udkast til traktat om oprettelse af den europæiske union, som Europa-Parlamentet vedtog den 14. februar 1984 ⁽⁵⁾,
 - der henviser til betænkning fra det politiske udvalg og udtalelserne fra budgetudvalget, udvalget om energi, forskning og teknologi, udvalget om sociale anliggender og beskæftigelse, udvalget om regionalpolitik og fysisk planlægning, udvalget om miljø- og sundhedsanliggender og forbrugerbeskyttelse, udvalget om ungdom, kultur, uddannelse, information og sport og udvalget om institutionelle anliggender (dok. A2-169/86),
- A. der henviser til sin udtalelse om den fælles akt, nemlig at denne akt ikke virkeliggør den europæiske union, og at Europa-Parlamentet vil fortsætte sine bestræbelser henimod unionen, men at det i dag til det yderste vil udnytte de muligheder, akten giver,

⁽¹⁾ EFT nr. C 36 af 17. februar 1986, s. 142.

⁽²⁾ EFT nr. C 120 af 20. maj 1986, s. 96.

⁽³⁾ Se protokollen fra 23.10.1986.

⁽⁴⁾ Dok. A2-103/86, dok. A2-102/86, dok. A2-138/86.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 77 af 9.3.1984, s. 33.

Torsdag den 11. december 1986

- B. der fastslår nødvendigheden af at nå de mål, der er fastsat i den fælles akt, inden for de fastlagte frister,
- C. der imidlertid erkender, at visse medlemsstaters forbehold med hensyn til gennemførelsen af den fælles akt truer med at nedsætte dens egentlige værdi og gør det vanskeligt at nå de opstillede mål i den,
- D. der fastslår nødvendigheden af at fjerne alle de hindringer, der findes for en virkeliggørelse af den frie bevægelighed for personer, varer, kapital og tjenesteydelser for at oprette det fælles område uden grænser, der er nævnt som et af de grundlæggende mål for Fællesskabet,
- E. der er klar over betydningen af oprettelsen af et stort marked på europæisk plan og igangsættelsen af fælles politikker, der kan skabe en effektiv økonomisk og social sammenhæng, men som heller ikke er uvidende om, at dette kan forøge forskellene mellem regionerne og produktionssektorerne inden for Fællesskabet,
- F. der er klar over, hvilken betydning det har, at Parlamentet i medfør af sin demokratiske legitimitet er snævert forbundet med hele det arbejde, der skal føre til gennemførelse af målene i den fælles akt,
- G. der konstaterer, at »den økonomiske og monetære union« skal nævnes i Rom-traktaten som følge af den fælles akt, og er velvidende om den betydning, det har for Fællesskabets fremtid, at denne overskrift får et indhold, men beklager, at der ikke i den fælles akt er truffet nogen foranstaltninger til styrkelse af ECUen og EMS, og at bestemmelserne om EMS skaber nye hindringer for oprettelsen af de nødvendige institutioner til konsolidering af EMS, eftersom der kræves en ændring af traktaten for at skabe den nødvendige institutionelle struktur, i modsætning til hvad Det europæiske Råd allerede traf afgørelse om i 1978 i Bremen,
- H. der henviser til artikel 130B, hvori det slås fast, at gennemførelsen af Fællesskabets øvrige politik og det indre marked skal ske under hensyntagen til målet at mindske ulighederne mellem regionerne,
- I. der er overbevist om den betydning, den gradvise afskaffelse af de nuværende regionale uligheder har for gennemførelsen af den europæiske integration,
- J. der er klar over betydningen af det nye mål. Fællesskabet har sat sig i artikel 118A, nemlig at forbedre arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed,
- K. der henviser til eksistensen af et præcist retsgrundlag for udvidelse af Fællesskabets aktiviteter på områderne forskning, miljø og teknologisk udvikling og til den betydning, det har at forene bestræbelserne på disse områder,
- L. der henviser til de nye beføjelser med hensyn til afslutning af tiltrædelsestraktater og associeringsaftaler, som til dels imødekommer, hvad Europa-Parlamentet gentagne gange har sagt om Fællesskabets indgåelse af internationale overenskomster,
- M. der henviser til nødvendigheden af at lette EF-Domstolens arbejde på visse områder,
- N. der henviser til den forskellige karakter, med hensyn til deres juridiske art, at bestemmelserne i afsnit III om det europæiske politiske samarbejde, og konstaterer, at fællesaktens tekst levner Parlamentet meget få muligheder for at intervenere på dette område,
- O. der understreger nødvendigheden af et snævrere samarbejde mellem Rådet, Kommissionen, formandskabet for det politiske arbejde og Parlamentet;

Det indre marked og den økonomiske og sociale samhørighed

- I. mener, at virkeliggørelsen af det indre marked inden den 31. december 1992 er en uigenkaldelig målsætning for Det europæiske Fællesskabs økonomiske og politiske fremskridt, i hvilken forbindelse det bør anvende ethvert hensigtsmæssigt middel, under overholdelse af de frister, der er fastsat i bilaget til Kommissionens hvidbog;

Torsdag den 11. december 1986

2. mener ligeledes, at virkeliggørelsen heraf indebærer en forskellig indsats fra de forskellige økonomiers, sektorets og regioners side, hvorfor det i denne sammenhæng er af vigtighed at gennemføre foranstaltninger med henblik på opnåelse af en økonomisk og social samhörighed af hensyn til Fællesskabets harmoniske udvikling;
3. understreger nødvendigheden af, at Europa-Parlamentet på passende måde er fuldt ud involveret i alle faser af foranstaltningerne med henblik på gennemførelsen af det indre marked, og understreger ligeledes nødvendigheden af at modtage præcise oplysninger om det arbejde, der gøres med henblik herpå;
4. finder det nødvendigt, at den kontrol, som Kommissionen skal udøve med de foranstaltninger, der er omtalt i artikel 100A, stk. 4 og 5, sker i fuld respekt overfor fællesaktens klare målsætning om at denne artikel skal betyde en styrkelse og forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, samt det eksterne miljø ved at medlemslandene på nationalt plan kan gå videre end direktiverne;
5. finder det nødvendigt, at Kommissionen i god tid giver meddelelse om de oplysninger, den har indsamlet i forbindelse med den gennemgang, der er omtalt i artikel 100B;
6. foreslår, at der sker en hensigtsmæssig reform af de forskellige strukturfonde, for at de effektivt kan tjene deres målsætning, som er en harmonisk udvikling af hele Fællesskabet, hvilket nødvendiggør en forøgelse af Fællesskabets egne indtægter;
7. anmoder Kommissionen om som led i de flerårige overslag indtil 1992 at opgive tal for de finansielle virkninger af politikken på de områder, der er fastsat i den fælles akt og navnlig for så vidt angår de udgifter, der er nødvendige til en effektiv økonomisk integrationspolitik og til at formindske de regionale skævheder;
8. foreslår, at Kommissionen opstiller en tidsplan i lighed med den, der er opstillet for gennemførelsen af det indre marked, for de initiativer, der kan bidrage til at virkeliggøre den økonomiske og sociale samhörighed inden for Fællesskabet; denne tidsplan skal være bilag til det forslag, Kommissionen skal forelægge Rådet i henhold til artikel 130D;

Fælles politikker og den økonomiske og monetære politik

9. opfordrer Kommissionen til at tage passende initiativer til koordinering af den indsats, der for øjeblikket gøres i medlemsstaterne på området forskning og teknologisk udvikling;
10. understreger Europa-Parlamentets rolle ved fastlæggelsen af det flerårige rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling;
11. bekræfter, at maksimalgrænserne for udgifter, som er fastsat udenom budgettet, er i modstrid med fællesskabsretten og mener, at bestemmelserne i den fælles akt i artikel 130 P, andet led, skal fortolkes således;
12. er af den opfattelse, at iværksættelsen af en virkelig fælles politik på miljøområdet er af vital betydning for Fællesskabets og dets borgeres fremtid;
13. konstaterer, at der til en hensigtsmæssig gennemførelse af målene i den fælles akt vedrørende udviklingen af nye fælles politikker på området forskning, teknologi og miljø og styrkelse af strukturfondene og med henblik på at fremme den økonomiske og sociale koherens i Fællesskabet i den europæiske fælles akt mangler de nødvendige afgiftsmæssige budgetbeføjelser og foranstaltninger vedrørende Fællesskabet, og at løsningen af dette problem er påtrængende;
14. henstiller, at de nuværende forbindelser inden for EMS styrkes, således at der skal skabes grundlag for, at Fællesskabets institutioner får større indflydelse på den økonomiske og monetære politik og anmoder Kommissionen om snarest muligt at forelægge et forslag om ændring af traktaten med henblik på institutionalisering af EMS;

Samarbejdsproceduren

15. erkender den udfordring for fællesskabsinstitutionernes funktion, der ligger i den nye samarbejdsprocedure, selv om det er klar over dens objektive begrænsninger og over, at den ikke udgør en ny medbestemmelsesret for Parlamentet, således som det gentagne gange har krævet, og i det store og hele ikke ændrer de nuværende skævheder i beføjelserne institutionerne imellem og den manglende gensidige kontrol;

Torsdag den 11. december 1986

16. understreger nødvendigheden af at styrke kontakterne mellem institutionerne i forbindelse med den nye samarbejdsprocedure; mener, at det med henblik herpå er absolut nødvendigt at iværksætte et system af institutionelle aftaler, som muliggør en korrekt gennemførelse af den fælles akt — også hvad angår de heri fastsatte frister — en forbedring af samrådsprocedurerne og en bedre cirkulation af oplysninger institutionerne imellem og, så vidt det er muligt, en korrekt afklaring af spørgsmålet om overgangsbestemmelserne, således at de gældende bestemmelser ikke antastes; fastslår bl.a. indførelse af en permanent dialog med Kommissionen begyndende på udvalgsniveau; under denne dialog skal begge institutioner under førstebehandlingen fastlægge deres fælles prioriteringer, strategi og målsætninger, og denne dialog skal fortsætte under hele den retsaktudstedende proces;

17. understreger behovet for at organisere sit eget arbejde, således at udvalgene kan fungere under hensyntagen til de krav, som den nye samarbejdsprocedure stiller, og især andenbehandlingen, og ud fra en klar skelnen mellem den retsaktudstedende aktivitet og de politiske initiativer og kontrolopgaver;

18. finder, at Kommissionen, uden at dette berører dens beføjelser til at træffe afgørelse, skal informere og høre Parlamentet, før den foreslår en ændring af den holdning, man er nået frem til under førstebehandlingen;

19. finder det nødvendigt, at Kommissionen forelægger Rådet og Parlamentet en enkelt og rimelig tidsplan, der kontrolleres hvert år, vedrørende gennemførelsen af alle målene i fællesakten, som dækker perioden 1987-1992 og indeholder de datoer, hvor Kommissionen agter at forelægge sin forslag, og de datoer, hvor man regner med, at Rådet til træffe endelig afgørelse; finder det ligeledes nødvendigt, at Parlamentet forud høres for at opstille de grundlæggende prioriteringer for foranstaltningerne;

20. erindrer om den holdning, Parlamentet tidligere har givet udtryk for, nemlig at den nye samarbejdsprocedure kun vil give resultater, dersom Rådet radikalt ændrer sin arbejdsform, og især hvis det forpligter sig til at træffe afgørelser inden for de samme frister, som gælder for Europa-Parlamentet;

21. minder om, at problemet med beslutningsprocessens effektivitet ikke kan løses, hovedsagelig fordi man ved førstebehandlingen ikke har udelukket muligheden for, at Rådet i det uendelige forhaler vedtagelsen af en afgørelse;

Andre institutionelle aspekter

22. understreger, at Rådets forretningsorden bør ændres, således at den, samtidig med at Kommissionens uafhængige rolle under alle omstændigheder sikres, muliggør en reel udnyttelse af flertalsafgørelser i de fastlagte tilfælde, således at man undgår for enhver pris at skulle forsøge at opnå enstemmighed og samtidig undgår urimelige forsinkelser;

23. er af den opfattelse, at bestemmelserne i den fælles akt om ændring af artikel 237 og 238 i EØF-traktaten vil gøre det muligt for Europa-Parlamentet at udøve en demokratisk kontrol med væsentlige aspekter af Fællesskabets eksterne forbindelser, og slår til lyd for, at disse beføjelser udvides til også at omfatte andre aftaler, der er afledt af dem, Fællesskabet er part i;

24. bemærker bestemmelserne i den fælles akt om en eventuel oprettelse af et nyt domstolsorgan, som skal behandle visse kategorier af sager;

Det politiske samarbejde

25. gør opmærksom på, at de procedurer og den praksis, der hidtil er blevet fulgt inden for det politiske samarbejde, nu er blevet stadfæstet i artikel 1 og 30 i fællesakten, men mener, at fællesskabsinstitutionernes indflydelse på det politiske samarbejde stadig overvejende er alt for beskeden; fastslår i den forbindelse, at det er yderst forundret over, dels at der fastsættes bestemmelser om en skelnen mellem fællesskabsaktiviteter og politisk samarbejde, dels at der skal oprettes et nyt særskilt sekretariat for politisk samarbejde;

26. fremhæver omtalen af de politiske og økonomiske aspekter af sikkerheden som et spørgsmål, der på afgørende vis kan bidrage til udviklingen af en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik;

Torsdag den 11. december 1986

27. finder det nødvendigt, at Parlamentet bliver knyttet snævrere til arbejdet under det politiske samarbejde i denne nye fase igennem de mekanismer, som senere hen indføres navnlig ved forelæggelse af periodiske beretninger for Parlamentet om det arbejde, der udføres af ministrene forsamlet i politisk samarbejde;

Konklusioner

28. mener endelig, således som Europa-Parlamentet gentagne gange har givet udtryk for, at den fælles akt ikke imødekommer dets ønsker, idet den dog er en reform af traktaterne, hvis succes må sikres;

29. fastslår — også efter at have vurderet den fælles akt og undersøgt mulighederne for at udnytte den til at fremme den europæiske opbygningsproces — at det er et ufravigeligt krav at fortsætte kampen for at gennemføre den europæiske union, som bliver mere og mere påkrævet i betragtning af det stigende antal alvorlige problemer, der ikke kan løses på det rent nationale plan;

*
* *
*

30. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, formandskabet for det politiske samarbejde og til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

5. Forbindelser EØF/Tyrkiet

— dok. B2-1234/86

BESLUTNING

om forbindelserne mellem EF og Tyrkiet

Europa-Parlamentet,

- A. der henviser til sin beslutning af 23. oktober 1985 (1) om menneskerettighedssituationen i Tyrkiet,
- B. der henviser til den udvikling, der siden da er sket hen imod genindførelse af parlamentarisk demokrati i Tyrkiet,
- C. der imidlertid henviser til, at selv om den store tyrkiske nationalforsamling nu er mere bredt repræsenteret på det politiske område, er ledende politiske personer fortsat udelukket fra at deltage i det politiske liv,
- D. der henviser til, at dødsstraffen ikke er blevet eksekuteret i de sidste to år,
- E. der imidlertid henviser til, at pålidelige kilder som Amnesty International og »Helsinki Watch Committee« fortsat beretter om udbredt anvendelse af tortur i fængslerne og navnlig på politistationerne, og at rapporten fra den store tyrkiske nationalforsamlings fængselskomité af november 1985 ikke lader til at have nogen særlig virkning,
- F. der henviser til Amnesty Internationals rapport af 3. oktober 1986 om, at retten til retfærdig behandling ved en domstol fortsat ikke respekteres,

(1) EFT nr. C 343 af 31.12.1985, s. 60.